

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Clementis XII. ab Anno V. usque ad X.

Luxemburgi, 1748

CLI. Contra Homicidas, ac deferentes Arma prohibita in Alma Urbe, &
reliquo Statu Ecclesiastico.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75393)

Fides tran-
sumptorum.Dat. die 14.
Januar. 1735.
An. V.

CLL.

Contra Homicidas, ac deferentes Arma prohibita in Alma Urbe, & reliquo Statu Ecclesiastico.

CLEMENSE EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

IN Supremo Justitiæ folio, meritis licet imparibus, per ineffabilem Divinæ Sapientiæ, atque bonitatis abundantiam constituti, tamen si Subditos nostros Charitatis potius vinculo, quam Legum severitate in officio continere semper optaverimus, considerantes tamen crebra, quæ in temporali S. R. E. Ditione, ac etiam in hac Alma Urbe nostra patrantur Homicidia, ac succrescentem in dies Virorum Sanguinum immanitatem, qui posthabitis gravissimis Prædecessorum nostrorum Sanctionibus, ac omnis divini, humanique Juris plane obliti, quinimmo vel Feris ipsis animantibus, utpote in genus suum minime faventibus crudeliores, passim levissima etiam quandoque de causa Proximum suum depascuntur, ejusque cruore quasi musto inebriantur, nedum Corporibus mortem inferentes, sed non raro Animabus quoque pretiosissimo Domini, & Salvatoris Nostri Jesu Christi Sanguine redemptis (si non sint armis spiritualibus divina præveniente gratia munitæ) æternam perditionem procurantes, cogimur, licet inviti, nova, validioraque querere, & adhibere remedia, quibus tam exitiale, ac detestabile flagitium de eadem Urbe, ac finibus universæ Ditionis præfatæ, cujus peculiaris cura, ac tutela nobis a Domino commissa est, propulsetur, atque exterminetur: Eas in primis ineundo rationes, per quas omnis spes, ac fiducia impunitatis, quæ illecebra peccandi per sæpe esse solet, Delinquentibus adimatur, ut quos a tam atroci scelere nec Dei timor, neque humana necessitudo, nec fraterna charitas retrahi, penarum temporalium sibi quocumque præcluso effugio, ac evadendi aditu necessario subeundarum formidine deteriti, tandem ab effundendo Proximi sui sanguine manus abstinant.

Malis ex hujusmodi Ar-
morum delatione prove-

§. I. Hinc est, quod nos non minus ex injuncto nobis divinitus Apostolicæ sollicitudinis munere, quam publicæ tranquillitatis, ac securitatis studio

multorumque ad nos identidem delatis querimoniis excitati, post maturam, quam super ea re cum nonnullis ex Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, & dilectis Filiis Romanæ Curie Prælatibus ad id a nobis specialiter deputatis, qui rem ipsam jussu nostro diu, atque accurate discusserunt, habuimus, deliberationem, de illorum consilio, ac etiam motu proprio, & ex certa scientia nostris, deque Apostolica Potestatis plenitudine, hac in Urbe prædicta, aliisque Civitatibus, Terris, & Locis Nobis, & eidem S. R. E. in temporalibus mediate, vel immediate subiectis perpetuo valitura Constitutione, quæ infra sequuntur, ut serpenti morbo hujusmodi occurramus, statuenda, & ordinanda duximus.

§. 2. Ac primum quidem omnes, & singulas Constitutiones a fel. rec. Pio II., Paulo II., Sixto IV., Julio II., Leone X., Clemente VIII., Julio III., Pio IV., Pio V., Gregorio XIII., Sixto V., Gregorio XIV., Innocentio XI., Innocentio XII., ac Benedicto XIII., & quibuscumque aliis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris adversus Homicidas saluberrime editas (quarum tenores præsentibus literis pro plene, & sufficienter expressis, & de verbo ad verbum insertis haberi volumus) cum omnibus, & singulis in eis contentis, quæ ipsis præsentibus contraria non sunt, harum serie approbamus, confirmamus, & innovamus, illaque adversus quemcumque non usum, seu contrarium usum, qui quovis modo prætendi, vel allegari possit, restituimus, & plenarie reintegramus, atque deinceps omnino, ac inviolabiliter observari præcipimus, & mandamus. Et quia haud satis est delicta prohibere, nisi etiam quæ illa patrandi occasionem, ac commoditatem præbent, provide submoveantur, omnes propterea, & quascumque prædictorum, ac præsertim Pii IV., & Pii V., necnon rec. mem. Alexandri VIII., quarum initium est -- *Et si cuncta &c.* -- aliorumque Antecessorum literas, & ordinationes, quibus verantur delatio, retentio, & venditio scopolorum, Archibuseti vulgariter nuncupatorum, Pugionum, Cultrorum, parvarum Sicarum, aliorumque Armorum mensuræ brevioris tribus palmis, utpote ad cadem clam, & dolose inferendam aptorum, prout quoque Edictum Kalendis Januarii MDCCVIII. de mandato piæ memoriæ Clementis Papæ XI. Prædecessoris quoque nostri promulgatum, ceteraque Bannimenta hucusque publicata, antedicta, aliæ similis, vel alterius generis Arma in Urbe, ac Ditione præfatæ sub diversis etiam capitalibus pœnis prohibentia (quæ itidem præsentibus pro expressis, & ad verbum insertis haberi volumus) ac omnia, & singula in eis contenta similiter approbantes, ac innovantes; ne penarum per eorundem Decessorum literas, Edictum, & Bannimenta adversus illorum transgressores cujusvis in illis expressæ qualitatæ, & conditionis fuerint, statutarum executio ullatenus impediatur, tenore præsentium districte interdiciamus quibuscumque Tribunalibus, Magistratibus, ac Judicibus tam Urbis præfatæ, quam aliarum Civitatum, Terrarum, & Locorum Nobis, & Sedi Apostolicæ mediate, vel immediate subiectarum, ac quibuscumque ejusdem S. R. E. Cardinalibus etiam de latere Legatis, ne in Causis delationis, ac retentionis istiusmodi Armorum ulli Delinquenti pœnas, quas quomodolibet incurrerunt, gratiose remittant, aut component, ac vel in minima etiam parte moderentur, sed ea dumtaxat, quæ stricti juris fuerint, juxta præcisam formam, & dispositionem Literarum, Edicti, & Bannimentorum præfactorum decernant, & exequantur. Quod si ex peculiaribus quandoque facti circumstantiis, vel ex qualitate personarum, gratiæ, compositioni, aut pœnæ moderationi locum esse, æquitate ita suadente, prudeniter existimaverint, nihilominus neque nunc ad concessionem gratiæ, compositionem, aut moderationem pœnæ deve-

Prædecessorum Pontificum similes Constitutiones innovat.

Quibuscumque Tribunalibus prohibet pœnas in dictis Constitutionibus latas reis remittere.

nirè

nire possint, nisi pravia nostra, ac Romani Pontificis pro tempore existentis expressa approbatione, sub nullitate gestorum, ac inde sequutorum, & quoad Judices profatos sub pecuniariis insuper, aliisque etiam corporalibus, nostro, & ejusdem Pontificis arbitrio infligendis poenis; memoratisque Cardinalium Congregationibus, ac Cardinalibus etiam de latere Legatis quamcumque facultatem, quæ eis de jure, usu, vel consuetudine, seu alias quomodolibet competere posset, in dictis Causis delationis, aut retentionis Armorum arbitrari, gratiam impetiri, & componendi, ac moderandi penas hujusmodi, harum serie abrogamus, & revocamus.

§. 3. Præterea, sicuti in Bannimentis generalibus pro Urbe præfata, ac universo Statu nostro Ecclesiastico editis cavetur, Homicidas non excusari a pena ordinaria etiam pro homicidio in rixa commisso, si ex processu constiterit, rixam ex causa irrationabili, seu bestiali, ut vocant, ortam fuisse, ita quia tantum Legibus addendum venit, quantum rixarum, & homicidiorum frequentia excreverit; Statuimus, ut in Urbe, ac quibuscumque Civitatibus, Terris, & Locis Nobis, & Sedi Apostolicæ mediate, vel immediate subiectis prædictis, comprehensis etiam quatuor Legationibus, ac Civitatibus Bononiæ, Ferrariæ, & Beneventanæ, aliisque etiam specialem, & individuum mentionem requirentibus, Occisor poena pariter ordinaria puniatur, licet homicidium sequutum sit in rixa, si homicida rixæ author fuerit: utque calor iracundia a pena ordinaria Delinquentem nusquam eximat, ubi inter tempus rixæ, ac patratum homicidium sex horarum spatium intercesserit, quod sufficere volumus, ut Reus ad actus extraneos diverterit, vel divertisse debuerit; declarantes, quod ubi luculenter ex processu hujusmodi constiterit, in actu homicidii nullam adfuisse rixam inter Occisum, & Occisorem, nec pro parte Occisoris probeatur, intra dictum intervallum sex horarum homicidium immediate præcedentium aliquam subortam fuisse rixam, interfectorem poenæ ordinariæ omnino subijciatur. Neve prætextu erroneæ, & nunquam approbatæ consuetudinis, sive interpretationis, quispiam decipiatur, ad omnium, & singulorum memoriam serio revocamus, prædicta poena ordinaria teneri nedum ore proprio homicidium confessos, sed etiam qui de commisso homicidio juxta juris Canonici, ac Civilis dispositionem, quam in ceteris quibuscumque delictis factam, testamque fore volumus, convicti fuerint, quibusvis prætextu usu, & stylo, rebusque judicatis in contrarium minime attentis.

§. 4. Cumque ad reprimendam sanguinariorum hominum audaciam, quæ jam tunc invalescebat, idem Innocentius XII. Prædecessor in supradicta sua Constitutione incipien. -- *Viros Sanguinum* &c. -- inter alia expresse, ac omnino prohibuerit, inquisitos, processatos, condemnatos, aut bannitos, sive uti principales, sive uti mandatarios, sive uti complices, aut auxilium aut consilium, vel favorem præstantes ex causa, seu occasione homicidii, pro quo poena ordinaria, vel extraordinaria imposita fuisset, seu imponenda foret, & quos quibuscumque futuris temporibus similiter inquiri, processari, condemnari, seu banniri contigisset in Urbe, & universa Ditione Ecclesiastica nullo unquam tempore, vel modo ex aliqua gratia, seu compositione, vel per viam cassationis Processus remitti, seu quoquo modo gratiose rebanniri habilitari, seu cum eis dispensari, minusque illis aliquem Salvum conductum, seu liberum comitatum (præterquam pro vero, reali, & necessario servitio Justitiæ, & tunc pro eo dumtaxat tempore, quod hujusmodi servitio congrueret) concedi per quoscumque Civitatum, & Locorum præfatorum Gubernatores, Provinciarum Rectores, dictæ Romanæ Ecclesiæ in temporalibus Vicarios, & Justitiæ Officiales, & quoscumque alios

quamvis speciali, & individua mentione dignos, ac etiam ipsos Cardinales de latere Legatos, quorum tamen respectu dictam suam Constitutionem locum habere decrevit in homicidiis animo dolo, & præmeditato commisisse. Quamvis nulla suboriri possit dubitatio, quin prædicti Cardinales de latere Legati pro eorum eximia Dignitate, ac laudabili Justitiæ zelo semper ea, qua decebat moderatione, ac prudenti circumspectione ante hac usi sint facultate sibi sic præservata, quoties de homicidiis in rixa, aut alias sine animo dolo, & præmeditato sequitis actum fuit; attamen quia præconcepta spes veniæ consequendæ perversos homines animosiores, prouioresque reddit ad rixas, & contentiones excitandas, & confovendas, earumque calore cades patrandas, quo damnabilis hæc præsumptio ex eorum animis pœnitens evellatur, eorumque savitia irremissibilem penarum metu compescatur, enarratam Constitutionem, ac prohibitionem, quam idem Innocentius XII. Prædecessor quoad Cardinales de latere Legatos in homicidiis animo dolo, & præmeditato locum sibi vindicare voluit, sicut præmittitur, ad homicidia etiam in rixa, & sine præmeditatione commissa per præfatos extendimus, & ampliamus, itaut de cetero non liceat eisdem Cardinalibus de latere Legatis, neque etiam ipsis Cardinalium Congregationibus, sine nostro, & Romani Pontificis pro tempore existentis speciali Mandato inquisitos, processatos, & condemnatos, aut bannitos ex causa, vel occasione homicidii etiam in rixa, & absque præmeditatione patrati, & gratia, seu compositione, vel per viam cassationis Processus remittere, seu gratiose rebanniri, habilitare, seu cum eis dispensare, neque illis aliquem Salvum conductum, præterquam pro vero, reali, & necessario servitio Justitiæ, & tunc pro eo dumtaxat tempore, quod hujusmodi servitio congruat, concedere, etiam si pacem ab hæredibus, vel consanguineis, aut filiis defuncti habuerint.

§. 5. Venerabilibus quoque Fratribus nostris Archiepiscopis, & Episcopis, ac dilectis Filiis Locorum Ordinariis in Ecclesiastica Ditione præfata consistentibus in virtute sanctæ Obedientiæ, ac sub nostræ, Romani Pontificis pro tempore similiter existentis indignationis poena earumdem tenore præsentium precipimus, ne in causis homicidii, sive qualificati, & animo dolo, & præmeditato, sive in rixa commissi, quibuscumque Reis eorum Jurisdictioni, & Foro quavis causa subiectis jam condemnatis, seu bannitis, sive quos in futurum per eorum Curiam inquiri, processari, condemnari, seu banniri contigerit, ullam similiter gratiam, absolutionem, compositionem, cassationem Processuum, poenæ remissionem, seu moderationem, habilitationem, dispensationem, & salvum conductum, liberumve comitatum (excepto dumtaxat dicto reali, & necessario Justitiæ servitio pro congruo illius tempore) imposterum impertiantur, nisi post elapsum a die admissi delicti quinquennium, & tunc in ejusmodi causis ea tantum, quæ stricti juris Canonici fuerint, exequantur: Decernentes quidquid contra hanc nostram prohibitionem, ab eis, eorumque Curis, necnon etiam a dictis Cardinalibus de latere Legatis, ac Cardinalium Congregationibus factum fuerit, cum inde pariter sequitis, ipso jure nullum, ac irritum, nulliusque roboris, & momenti fore, nec tam in Judicio, quam extra illud delinquenti, etiam ad effectum inducendi, & allegandi bonam fidem ullatenus suffragari posse, & debere.

§. 6. Ad hæc ne ulla actio ad necem tendens, seu præordinata inulta remaneat, sancimus, & ordinamus, ut pro Armorum ignitorum explosione Delinquens si deliberate exploserit, & subsequuta sit offensus, ultimi supplicii poenam incurrat, sin autem non deliberata explosione aliquem offenderit, Trirerium poenam in perpetuum subeat, & si animo quidem

Ecclesiasticis Superioribus mandat, ne quibuscumque homicidis sibi subiectis, ullam habilitationem, remissionem &c. concedant ante elapsum quinquennium a patratu homicidii.

Armorum ignitorum explosiones pro diversitate reatus diversimode vindicandæ.

Occisor si causa sit rixæ puniendus poena ordinaria.

Sex horarum spatium datur ad divertendum ad actus extraneos.

Reus sive Confessus, sive convictus sit poenæ ordinariæ subijciatur.

Confirmata Innocen. XII. Constitutione de non re-habilitandis iis, qui animo dolo, & præmeditato occidunt, eam extendit ad homicidas quoque, qui sine hujusmodi animo interficiant.

Nominatio-
nes Gubernato-
ris Urbis, & Card.
Legatorum
invalidat.

deliberato, sed absque alicujus offensione ejusmodi arma laxaverit, poenae Triremium per decennium obnoxius sit, ac demum ubi nec praemeditatio, nec offensio intervenerint, simplex tamen explosio quinquennali remigatione viadictetur.

§. 7. Ad nominationes quoque, quae sunt pro liberatione Reorum jam damnatorum a promerito supplicio, nostrae dirigentes considerationis intuitum, in eo, quod attinet ad illas nominationes, quibus nonnullae Archiconfraternitates, aliaeque Societates Urbis, & Ditionis hujusmodi ob egregia, quae assidue exercent Pietatis, & christianae Charitatis opera; ex speciali Sedis Apostolicae concessione, quae tamen sit in viridi observantia, potiuntur, quaeque Satellitibus, seu Curiae Apparitoribus pro Bannitorum, & in contumaciam condemnatorum captura in praemium laboris concedi consueverunt, nihil praeter consuetudinem innovandum decrevimus; ut nominationes eorumdem Bannitorum, & in contumaciam damnatorum, quas ex gratia dictae Urbis Gubernator, Cardinalium Congregationes, ac ipsi Cardinales de latere Legati Executoribus Justitiae, & aliis quibuscumque attribuere solent, vires deinceps nolumus obtinere, nec nominatis ex causa homicidii in aliquo prodesse, nisi Nobis, seu eodem Pontifice pro tempore existente prius consultis, habitoque desuper nostro, vel ejus assensu.

Nemini privilegiato Fori privilegium in causa homicidii suffragatur.

§. 8. Et quoniam experimento compertum est, administrationem, ac cursum rectae, & expeditae Justitiae, qua Reipublicae salus praecipue innititur, summo opere obturbari, vel ab excessivo numero Privilegiatorum vulgariter *Patentati* nuncupatorum, vel a minus recta intelligentia Privilegiatorum concessorum, proinde falsis, firmisque remanentibus Decretis, ac Resolutionibus, quae temporibus fel. pariter record. Urbani Papae VIII., & dictorum Innocentii XI., ac Innocentii XII. Praedecessorum, aut alias quodcumque ea super re emanarunt, volumus, quod privilegium Fori nemini quoruncumque Privilegiatorum hujusmodi tam in Urbe, quam in reliquo Statu Ecclesiastico praedictis (Officialibus, aliisque Privilegiatis a Congregatione pro tempore existentium ejusdem S. R. E. Cardinalium contra haereticam gravitatem generalium Inquisitorum, ac Ministris necessariis actu inservientibus Archiepiscopis, Episcopis, ac Ordinariis praefatis, eorumque Curis dumtaxat exceptis) pro crimine homicidii suffragetur, sed dicti Privilegiati, quatenus clericali Characterem insigniti, Ecclesiasticae, & quatenus Laici fuerint, Saeculari Jurisdictioni subiaceant; reservantes Nobis facultatem declarandi quinam, quotque esse debeant veri familiares dictorum Archiepiscoporum, Episcoporum, & Ordinariorum, ac Officiales necessarii Curis Ecclesiasticis verum, & actuale servitium praestantes.

Clerici quoque methodo puniendi.

§. 9. Insuper quia ex illis etiam, qui in sortem Domini vocati sunt, quique aliis irreprehensibilis, & ab omni culpa, & macula immunis vitae, ac virtutum exemplo praelucere deberent, aliqui interdum reperiuntur adeo suae vocationis immemores, ut impellente humani generis hoste, pluribus etiam homicidiis manus suas cruentare non perhorrescant. Nos perversorum quoruncumque malitiae obviandum esse, non indulgendum probe intelligentes, ad istorum quoque frenandam pervivaciam perpetuo itidem statuimus, quod Clericus primae Tonsurae nullum Beneficium Ecclesiasticum obtinens, tametsi condiciones Clericis hujusmodi a Concilio Tridentino praescriptas servaverit, ac servet, pro duobus tamen homicidiis animo deliberato, & praemeditato per eum patris, privilegio Fori, & Canonis in odium tanti excessus, & ad aliorum terrorem exuatur, & uti incorrigibilis omnino Saeculari Potestati

subjiciatur, ab ea tamquam Laicus legitimis poenis plectendus; Clericus quoque in minoribus Ordinibus constitutus, nec pariter Beneficiatus, nec praescripta a Concilio Tridentino servans, tam coelebs, quam conjugatus in Causis homicidii dicto Privilegio Fori non gaudeat, eoque privatus remaneat, neque a proprio Episcopo, seu Ordinario repeti, minusque habitum Clericalem, quem indigne abiecit, reassumere possit, nisi post totaliter expiatam admitti delicti poenam. Declaratio autem, an Reus ante patrum homicidium requisita a Concilio Tridentino servaverit, ad Episcopum, aliumve Locum Ordinarium omnino spectet, non retardata interim Delinquentis assecuratione facienda etiam per Judicem Laicum nomine Ecclesiae, qui illum pariter Ecclesiae nomine ad illius dispositionem retinere possit, ac debeat, donec dicta declaratio prodierit, quacumque diversa, ac etiam contraria juris Canonici, & Apostolicarum Constitutionum dispositione, seu interpretatione, necnon consuetudine haud refragante.

§. 10. Porro cum idem Benedictus Praedecessor animadvertens homicidia hujusmodi suo etiam tempore increbrescere, nec minus quam alia facinora in celebri Constitutione dicti Gregorii XIV. etiam Praedecessoris, quae incipit *Cum alias &c.* recensita publicae quieti officere, pro commissi sibi Apostolici Officii debito per praedictam suam anno Incarnationis Dominicae MDCCXXV. Sexto Idus Junii, cui initium est *Ex quo divina &c.* evulgatam Constitutionem Laicos animo praemeditato, ac deliberato proximum suum interficientes ab Ecclesiastica Immunitatis beneficio excluderet, & repulerit, ac pro exclusis, atque repulsis haberi voluerit: Nos ob gliscentem in dies quorundam Ecclesiasticorum nequitiam, qui nulla proprii status habita ratione, non raro in adeo nefarium, detestandumque crimen prolabantur, ipsorum Gregorii, & Benedicti Praedecessorum Constitutionibus, quas supra confirmavimus, atque innovavimus inhaerentes, & quatenus opus sit, criminum in illis exceptorum Reos immunitate Ecclesiastica nequaquam juvari iterum decernentes, eandem Benedicti Praedecessoris Constitutionem, Laicos animo praemeditato, ac deliberato proximum suum, sicut praemittitur, interficientes, a Beneficio Immunitatis Ecclesiasticae excludentem, ad ipsos Ecclesiasticos quoscumque gradus, & ordinis existant in Urbe, ac universa Ditione Nobis, & Sedi Apostolicae mediate, vel immediate subiecta homicidium animo similiter praemeditato, ac deliberato patrant extendimus quoque, & ampliamus, dummodo tamen causa admitti per eos homicidii ab illorum Judice Ecclesiastico competente cognoscatur, & ab eo, si Rei reperti fuerint, citra poenam Sanguinis ad praescriptum Sacrorum Canonum condigna puniantur animadversione.

§. 11. Ulterius ad varias Doctorum, qui ejusdem Benedicti Praedecessoris mentem quoad Personas in dicta ejus Constitutione comprehensas interpretari, ac explicare voluerunt, sententias, & opiniones dirimendas, declaramus homicidii Reos natu minores vigintiquinque, majores vero viginti annis tam Laicos, quam Clericos, atque omnes, & singulos sive Laicos, sive Clericos, qui mandatum, consilium, instigationem, auxilium cooperativum, aut aliam operam Occisori praebuerint, ex quorum singulis pravis actibus homicidium evenerit, in dicta Benedicti Praedecessoris Constitutione comprehensos esse, ac deinceps censerī debere, eamque quatenus opus sit ad ipsos pariter extendimus; ita scilicet, ut illorum extractio e loco immuni, atque traditio Curiae Saeculari quoad Laicos ad ejusdem Curiae Saecularis requisitionem fiat a Curia Ecclesiastica, &

Ecclesiastici animo dolo, & praemeditato occidentes non gaudent, sicut etiam Laici, immunitate ecclesiastica.

Rei quomodo extrahendi e loco immuni.

Clerici

Immunitate
non gaudent
quoque ex
causa homi-
cidii in con-
tumaciam
condemnati.

Ordo ser-
vandus in ex-
tractione
reorum e lo-
co immuni.

Clerici ab ipsa Curia Ecclesiastica ex officio om-
nino extrahantur juxta normam infra dicendam.

§. 12. Item declaramus omnes, & singulos
prædictos tam Laicos, quam Ecclesiasticos, qui
in Urbe, ac Ditione præfatis, ex causa, & oc-
casione homicidii etiam in rixa commissi cum
armis, seu instrumentis suapte natura aptis ad
occidendum inquisiti, & processati, vel in con-
tumaciam banniti, & condemnati fuerint, dum-
modo homicidium non fuerit casuale, vel ad prop-
riam defensionem, Immunitatis præfatæ bene-
ficio minime etiam gaudere.

§. 13. Urque Reorum ratione homicidii, ut
præfertur, excepti inquisitorum, seu bannito-
rum, & in contumaciam condemnatorum extra-
ctio ab Ecclesiis, aliisque locis immunibus, at-
que traditio suo cuique Judici competenti legiti-
mis modo, & forma a Curia Ecclesiastica fiant,
volumus, & ordinamus, ut quotiescumque Ju-
dici Ecclesiastico competenti innoverit, aliquem
Laicum, seu Ecclesiasticum ex causa homicidii
excepti inquisitum, atque processatum ad Eccle-
siam, seu locum immunitem confugisse, ibique
moram trahere ac ea super delicti qualitate, ac
personæ reitate subministrata, vel acquisita sup-
petant indicia, quæ ad capturam decernendam
sufficere videantur, tunc idem Judex Ecclesiasti-
cus ex officio, ac nemine etiam requirente, si
delinquens sit Clericus, si vero Laicus, post-
quam a Curia Sæculari requisitus fuerit, ad ip-
sius delinquentis extractionem ab Ecclesia, seu
loco immuni, implorato etiam ad hoc, quatenus
opus sit, auxilio brachii Sæcularis, & cum in-
terventu personæ Ecclesiasticæ ab Episcopo de-
putandæ devenire teneatur, Extractumque ad
suos, si tuti, & securi fuerint, sin minus ad Curie
Sæcularis carceres asportari, ibique sub tuta cu-
stodia detineri curet, & faciat: Ubi vero ex pro-
cessu informativo desuper conficiendo quoad In-
quisitum nondum condemnatum, dictus Judex
Ecclesiasticus ex acquisitis, seu subministratis
indiciis ad torturam tantum sufficientibus ab Ex-
tracto homicidium a præfata Benedicti Prædeces-
soris, & hac nostra Constitutionibus exceptum
patratum fuisse cognoverit, ad declarationem,
quod scilicet de casu ita excepto constet, progre-
diatur, Extractumque, si Laicus sit, Ministris,
& Officialibus Curie Sæcularis, si autem Clericus,
ejus competenti Judici Ecclesiastico tradere, &
consignare possit, ac debeat, exactis tamen, re-
ceptisque in actu traditionis, & signationis
hujusmodi a Judice quidem Sæculari juramento,
& ab Ecclesiastico promissione, in verbo veritatis
de restituendo Extractum Ecclesiæ, locove immu-
ni sub pena Excommunicationis lata Sententiæ
nobis, & eidem Romano Pontifici pro tempore
existenti reservatæ, quatenus Extractus in suis de-
fensionibus, quæ ad trames Juris, & Ordinationum
Apostolicarum ei competunt, præfata elidat,
seu diluat indicia, & si illa minime eliserit, sive
diluierit, & delinquens repertus fuerit, Judici
suo, scilicet Ecclesiastico in Clericum, Sæculari
in Laicum, ut juris esse censuerit, animadvertere
liceat. Quoties autem de jam bannito, aut in
contumaciam damnato ex causa homicidii su-
perius excepti sive Laico, sive Ecclesiastico age-
tur, quilibet Judex Ecclesiasticus, ut præfertur,
competens ad illius, Laici nimirum instante Cu-
ria Sæculari, & Clerici ex officio extractionem ab
Ecclesia, locove immuni cum interventu quoque
personæ Ecclesiasticæ ab Episcopo deputandæ,
ac traditionem suo respective Judici, sicut mox
dispositum est, faciendam procedat, solamque
Sententiæ contumacialis, & actorum, quibus illa
fundatur, exhibitionem ad hoc sufficere decerni-
mus, ut dictus Judex Ecclesiasticus ex illorum in-
spectione dumtaxat agnito, num istiusmodi Sen-
tentia contumacialis legitime, justque prolata sit
ad formam Constitutionum Apostolicarum, pro-

nunciare, ac declarare queat, & debeat, an banni-
tus & in contumaciam damnatus consignandus ven-
niat, necne? exactis pariter, & receptis, quatenus
consignetur a Judice Sæculari juramento, si
Delinquens sit Laicus, ab Ecclesiastico vero, si
fuerit Clericus, promissione ipsum ut supra resti-
tuendi Ecclesiæ, locove immuni, sub antedicta
pena Excommunicationis, si Extractus in suis si-
militer defensionibus ei ad præscriptum præfata-
rum Constitutionum Apostolicarum competentibus
nullitatem, & injustitiam contumacialis Sen-
tentia prædictæ ostenderit, & scel'is indicia di-
luerit, quod si id præstare nequiverit, & ex eisdem
Sententiæ, & actis rite, & recte gestis Reus reper-
tus fuerit, Judex competens Sententiam exequi,
& quando aliquem in pena irrogata excessum de-
prehenderit etiam moderari valeat; ita quod quæ-
cumque declaratio a prædicto Judice Ecclesiastico
facta in Judicio Ecclesiasticæ immunitatis, super
consignatione banniti, & in contumaciam dam-
nati, ejusque denegatione nullatenus deservire,
& a nemine allegari possit in alio diverso, ac
separato Judicio, in quo scilicet de præfata Sen-
tentia contumacialis executione postmodum dis-
putari contingeret, ad quem effectum dicta de-
claratio Judicis Ecclesiastici perinde habeatur, ac
si non emanasset, nec ullus exinde scrupulis animo
Judicis competentis in cognoscenda, & definienda
validitate, seu nullitate, justitia, seu injustitia
ejusdem Sententiæ contumacialis ingeratur.

§. 14. Hanc autem methodum, & formam sic
a Nobis stabilitam exacte, & inconcussa ab om-
nibus deinceps observari volumus, & mandamus,
quacumque alia Prædecessorum dispositione, aut
contraria interpretatione, ac praxi in quibusvis
Curiis Urbis, & Ditionis præfatarum quomodolibet,
& quandocumque invecita, necnon declara-
tionibus a Tribunalibus dictæ Urbis, ac etiam a
Congregatione pro tempore quoque existentium
ejusdem S. R. E. Cardinalium immunitati Eccle-
siasticæ, & Controversiis Jurisdictionalibus præ-
posita, etiam iteratis vicibus emanatis haud qua-
quam obsistentibus.

§. 15. Ceterum quæ memoratis Constitutioni-
bus Gregor. XIV., & Benedicti XIII. Prædecesso-
rum in cunctis Christiani Orbis partibus juxta
earum tenorem, ad dispositionem inviolabiliter
retinendis, ac custodiendis, per modum exten-
sionis, & ampliationis adjicienda duximus, nul-
quam ad ceteras Regionem, utpote sicut in Do-
mino gaudentes accepimus, non adeo multipli-
cia grassantur homicidia, neque ultra ditionem
Ecclesiasticam præfatam extendere, & ampliare
intendimus.

§. 16. Decernentes easdem præsentem literas,
& in eis contenta quacumque semper, ac perpetuo
firma, valida, & efficacia existere, & fore,
suosque plenarios, & integros effectus sortiri, &
obtinere tam in Urbe, quam in reliquis omnibus
Civitatibus, Terris, & locis Nobis, ac S. R. E.
mediate, vel immediate subjectis, comprehensis
etiam quatuor Legationibus, ac ipsis Bononien-
si, Ferrariensi, ac Beneventan. Civitatibus, aliisque
etiam specialem, & individuum mentionem re-
quirentibus præfatis, ac generaliter in quibuscum-
que Curiis tum Ecclesiasticis, tum Sæcularibus,
etiam Baronialibus respective, nullis exceptis,
arque ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, &
pro tempore quandocumque spectabit, plenissi-
me observari, sicque, & non aliter in præmissis per
quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos,
etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac
ipsius S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos,
eorumdemque Cardinalium Congregationes,
aliolque quoslibet quacumque præminentia, &
potestate fungentes, & functuros, sublata eis,
& eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & in-
terpretandi facultate, judicari, & definiri de-
bere, ac irritum, & inane, si secus super his a

Hæc extra-
ctionis for-
ma semper &
inconcussa
servanda.

Ampliationes
Bullarum
Gregorii
XIV. & Be-
nediti XIII.
Ditionem
Ecclesiasti-
cam tantum
tangunt.

Præsentium
Literarum
validitas, &
executio.

Obstantium
derogatio.

quoquam quavis autoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 17. Non obstantibus præmissis, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, Stilis, Ulibus, & Consuetudinibus etiam immemorabilibus, ac quorumcumque Prædecessorum nostrorum Literis, Privilegiis, Indultis, & Facultatibus quibuscumque etiam dictis Cardinalibus, eorumque Congregationibus sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuscumque etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam concistorialiter, vel alias quomodo libet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & infererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Terminus
peremptorius
ad hujus
Constitutio-
nis obliga-
tionem.

§. 18. Volumus autem, ut lapsis decem respectu dictæ Urbis, ejusque Districtus, ac viginti diebus respectu totius reliqui Status nostri Ecclesiastici, postquam præsentibus Literæ Valvis Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, & in Acie Campi Floræ de eadem Urbe per aliquem ex Curforibus nostris affixæ, & publicatæ fuerint, omnes, & singulos tam in Urbe, quam in Statu præfatis existentes perinde ardeant, ac si unicuique eorum personaliter, ac nominatim intimatæ fuissent; utque ipsarum præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhibetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Clausula.

§. 19. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc nostrorum approbationis, confirmationis, & innovationis, prohibitionis, abrogationis, decretorum, præceptorum, mandatorum, & statutorum, ordinationum, voluntatis, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire: Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Dat. die 1.
Febr. 1735.
An. V.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo trigésimo quinto, Kalendis Februarii, Pont. nostri An. V.

A. Card. Pro-Dat. F. Card. Oliverius.

V I S A.

De Curia J. Archiepiscopus Ancyranus.

Loco ✱ Plumbi.

I. B. Eugenius.

Registrata in Secretaria Brevium.

Anno a Nativitate Domini Nostri Jesu Christi Millesimo septingentesimo trigésimo quinto, Indictione decima tertia, die vero 22. Mensis Februarii, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini Cle-

mentis Divina providentia Papæ XII. Anno V. supradictæ Literæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad Valvas Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, in Acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Joannem Triphellium Apost. Curf.

Joseph Olivetani Mag. Curf.

Annua Contributio per Monasterium Sanctæ Scholasticæ Congregationis Casinensis Ordinis S. Benedicti facienda Monasterio Sacri Specus ejusdem Congregationis & Ordinis fieri censetur etiam titulo Compensationis quorundam bonorum, ac fieri debet in pecunia numerata.

CLII.

C L E M E N S P P . X I I .

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. **A**lias inter diversas ordinationes, quas pro instauratione, salubrique regimine, & gubernio Monasterii Sacri Specus prope Oppidum Sublacem. Congregationis Casinensis Ordinis Sancti Benedicti, per terras nostras in simili forma Brevis expeditas Literas edidimus, certis ex causis tunc expressis mandavimus, ut Monasterium Sanctæ Scholasticæ eorumdem Congregationis, & Ordinis ipsi Monasterio Sacri Specus adjacens summam quingentorum quadraginta quinque scutorum monete Romanæ quotannis contribuere deberet in duabus equalibus solutionibus pro sustentatione quatuor Monachorum, duorumque Conventuum, ac unius Famili, cum equo, sive mula in dicto Monasterio Sacri Specus, cum facultate in diminutionem annuæ summæ sic contribuendæ, subministrandi totum panem, vinum, & oleum necessarium alimonie præfatarum, aliarumque personarum in eodem Monasterio Sacri Specus pro tempore degentium; Ac subinde decrevimus, quod Procurator Generalis prædictæ Congregationis Casinensis itidem pro tempore existens, solus deinceps, & unicus Superior, & Abbas foret ipsius Monasterii Sacri Specus, quin Abbas alterius Monasterii Sanctæ Scholasticæ se in illius gubernio, quoad spiritualia, & temporalia ingereret, sed ad dictum Procuratorem Generalem omnimoda ejus administratio, atque directio, Religiosorumque destinatio, & mutatio spectarent, & alias prout in literis nostris præfatis novissimis quidem die iv. Maii proximi præteriti emanatis, quarum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter specificatis, & ad verbum insertis haberi volumus, uberius continetur.

Statutum
alias a Pontifice
contributionem,
de qua in
Rubrica,
fieri posse in
pane, vino
&c. & Procuratorem
Generalem
Congregationis
Casinensis
esse Superiorem
Monasterii Sacri
Specus.

§. 2. Cum autem sicut Venerabilis Frater noster Petrus Marcellinus Episcopus Tusculanus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Corradinus nuncupatus, supradictæ Congregationis Casinensis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protector, Nobis novissime exposuit, præfatum Monasterium Sacri Specus, antequam eidem Congregationi Casinensi, simul cum alio Sanctæ Scholasticæ uni-
retur, non solum proprios Priores, & Monachos haberet, sed plura etiam Prædia, Censuum, alique bona, res, & jura obtineret, quæ post obitum Prioris, & Monachorum prædictorum dicto Monasterio Sanctæ Scholasticæ incorporata fuerunt; attenta vero separatione unius Monasterii ab altero ita per Nos facta, lites, controversiæ, seu prætensiones inter utrumque Monasterium hujusmodi, quæ Religiosam tranquillitatem, fraternamque charitatem, ac animorum concordiam inter Monachos dictorum Monasteriorum summopere necessariam perturbarent, facile progressu temporis, nisi pervertantur excitari possent; Sicut quoque multarum dissensionum, &

Causæ recedendi ab hoc
Statuto.

queri-